

РЕШЕНИЕ

№ 1687

гр. София, 03.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО III ВЪЗЗИВЕН БРАЧЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на тринадесети март през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Любомир Луканов

Членове: Клаудия Р. Митова
Десислава Ст. Чернева

при участието на секретаря Ирина Ст. Василева
като разгледа докладваното от Клаудия Р. Митова Въззивно гражданско дело
№ 20211100513988 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 28, ал. 6 ЗЗДет във вр. с чл. 258-273 ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на В. П. Д. срещу Решение № 20147709/28.06.2021 г. по гр. дело № 35538/2020 г. по описа на Софийския районен съд, ГО, 80-ти състав. В жалбата са развити оплаквания за неправилност на постановеното решение поради допуснатото нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК въззиваемата страна Агенция „Социално подпомагане“, Дирекция „Социално подпомагане“ - Младост (АСП, Д „СП“ - Младост), е подала отговор, с който оспорва въззивната жалба. Не сочи доказателства.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира въззивната жалба за неоснователна и изразява становище, че първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено.

Жалбата е допустима. Подадена е в срока по чл. 28, ал. 6 ЗЗДет от страна, притежаваща правен интерес от обжалването, насочена е срещу подлежащ на въззивно обжалване акт, който е валиден като цяло и допустим в обжалваната му част.

Софийски градски съд, като прецени относимите доказателства и доводи на страните, приема за установено следното:

Първоинстанционното дело е образувано по молба от 05.05.2020 г. на АСП, Д „СП“ –

Младост по чл.26 вр.чл.25, ал.1, т. 1 и т.4 вр. чл.4, ал.1, т.2 ЗЗДет за настаняване на детето П. В. Д., роден на 08.01.2010 г., в семейството на роднина по бащина линия – първа братовчедка К. З. С. за срок от три години или до настъпване на промяна в обстоятелствата.

С атакуваното решение съдът е уважил искането на въззиваемата страна като е намерил, че е налице хипотезата на чл.25, ал.1, т.1 и т.4 ЗЗДет, доколкото след смъртта на баща си детето П. е живяло при своята майка, където е било жертва на физическо насилие и психическо насилие и съществува сериозна опасност от увреждане на неговото социално, психическо, нравствено и интелектуално развитие. Със съдебното решение детето е настанено в семейството на неговата роднина К. З. С. от три години от влизане на решението в сила или до настъпване на законна причина за изменение или прекратяване на постановената мярка за закрила като е допуснато, на основание чл.28, ал.4 ЗЗДет, незабавно изпълнение на решението.

След запознаване с доводите на страните и относимите по делото доказателствени материали, съдът намира за установено следното:

Не е спорно и се установява, че въззивникът е майка на детето П., чийто баща е починал на 25.02.2016 г.

От представените пред първоинстанционния съд писмени доказателства се констатира, че по отношение на детето е била предприета мярка за закрила по ЗЗДет със Заповед № ЗД/Д-С-ЛЦ-031/28.05.2019 г. на директора на АСП, Д „СП“ – Лозенец за настаняване на детето П. в семейството на роднини – баба и дядо по бащина линия Г.Б. Д. и В.Д. Д. до произнасяне на съда с решение по чл.28 ЗЗДет, поради констатиран риск за неговото отглеждане и възпитание. Производството пред АСП, Д „СП“ – Лозенец било образувано по сигнал от 23.03.2018 г. от дядото по бащина линия на детето П., съдържащ твърдения, че същото е в риск, поради отглеждането му в много лоши хигиенно – битови условия, нередовни посещения на учебни занятия и поради дългото му оставяне от страна на майката само заключено в дома им.

С решение № 73382/16.04.2020 г. по гр.д. № 36460/2019 г. по описа на СРС, ГО, 83-ти състав искането на АСП, Д „СП“ – Младост за настаняване на детето П. в семейството на неговите баба и дядо по бащина линия за срок от три години е отхвърлена. Липсват данни за влизане в законна сила на съдебния акт.

От изготвения от АСП, Д „СП“ – Младост приемо – предавател протокол от 05.05.2020 г. се установява, че детето е отказало да тръгне с майка си.

С влязло в законна сила на 07.07.2020 г. решение № 7812/11.12.2019 г. по адм.д. № 7474/2019 г. на АССГ, II отделение, 25-ти състав Заповед № ЗД/Д-С-ЛЦ-031/28.05.2019 г. на директора на АСП, Д „СП“ – Лозенец е отменена, поради противоречие с материалния закон, доколкото в производството не е било установено въззивникът да е била в трайна невъзможност да отглежда сина си или последният да е бил жертва на насилие, което да създава опасност от увреждането му.

Въз основа на констатациите от извършен оглед в дома на въззивника, отразени в

приетия пред първата инстанция протокол от проведено на 21.10.2020 г. открито съдебно заседание по гр.д. №18202/2020 г. по описа на СРС, ГО, 149-ти състав се установяват лоши хигиенно – битовите условия в дома на В. Д., находящ се в гр.София, ул. „****.

От изготвения от АСП, Д „СП“ – Младост социален доклад от 06.07.2020 г. се установява, че по данни на директора на 120 ОУ „Г. С. Раковски“ към 21.05.2019 г. детето П. често отсъства от училище и е натрупал около 400 броя неизвинени отсъствия през учебната 2018 г./2019 г. Въззивникът е заявила, че синът ѝ не посещава училище, тъй като не желае, често закъснява за първи и втори час и тя не може да се справи с него. Детето е споделило пред социалните работници, че му се ходи на училище, но се притеснява да го каже на майка си, имало някакво усещане, че не му се посещава училище, поради което майката му излиза за работа, не го води на училище, заключва го в дома им сам и без ключ, тъй като се притеснява той да не излезе. Направен е извод, че детето временно трябва да бъде настанено в сигурна и спокойна семейна среда като продължи работата по възстановяване на отношенията между детето и неговата майка.

С направление от 27.03.2020 г. на АСП, Д „СП“ – Лозенец въззивникът е била насочена към ползване на социална услуга „осъществяване на контакт с детето в присъствието на специалист“ от детски контактен център.

От приетата пред въззивния съд заповед за незабавна защита № 133165/26.06.2020 г., издадена по гр.д. № 18202/2020 г. по описа на СРС, ГО, 149 състав се установява, че на Б.Г.Ч. и З.С.Ч., леля на детето П. по бащина линия и нейният съпруг, е наложена забрана да приближават на по – малко от сто метра въззивникът и детето, обитаваното от тях жилище, местоработата и местата за социален отдих. Горната забрана е наложена по отношение на бабата и дядото по бащина линия на детето със заповед за незабавна защита № 110693/04.06.2020 г., издадена по същото дело. Двете заповеди са изготвени по образувано дело от въззивника в настоящото производство, действаща в лично качество и като майка и законен представител на детето П..

С влязла в закона сила на 02.11.2022 г. присъда по НОХД № 5056/2021 г. по описа на СГС, НО, XI въззивен състав З.С.Ч. е признат за виновен в това, че на 06.08.2019 г. е причинил на въззивника разкъсно – контузна рана в областта на носа и подкожен хематом в областта на челото, с което ѝ причинил временно разстройство на здравето неопасно за живота – престъпление по чл.130, ал.1 НК и същият е освободен от наказателна отговорност с налагане на административно наказание глоба в размер на 1 000 лева.

С направление от 08.07.2020 г. на АСП, Д „СП“ – Лозенец въззивникът е била насочена към ползване на социална услуга за оценка и при необходимост повишаване на родителския капацитет на Д., подготовка за медиации срещи с детето и провеждане на такива към Сдружение „Институт по социални дейности и практики“. Въз основа на приетия от първата инстанция доклад за предоставяне на социални услуги от Сдружение „Институт по социални дейности и практики“ изх. № 255/30.09.2020 г. се установява, че след получаване на направлението е договорена работа с въззивника за актуализиране на оценката на родителски капацитет и подготовка за срещите с детето П.. В хода на услугата

са проведени подготвителна среща с малолетното, на която то изразило съгласие да се вижда с майка си, очакванията му тя да промени поведението си и притеснение, че ако бъде върнато вкъщи ще бъде заключвано само у дома и ще бъде лишено от възможност да ходи на училище и да се вижда с други хора. По време на проведените медиации срещи между въззивника и П. са отчетени трудности при възрастния да възприеме думите и желанията на детето, да отчита потребностите му, затормозена комуникация с детето, нежелание за спазване на уговорките с него. Направена е преценка, че медиациите срещи допринасят за страданието на детето и не носят успокоение у майката. От представеното към доклада заявление от 02.09.2020 г. се установява, че на посочената дата въззивникът е заявил отказ от ползване на социалната услуга.

Видно от протокол от 06.11.2020 г. на проведена на същата дата екипна среща между специалисти от РДСП, ОДЗ – Младост, ОДЗ – Лозенец, Фондация „Анимус“ и Сдружение „Институт по социални дейности и практики“ било взето решение за насочване на детето и майката към нова социална услуга, предоставяна от „Анимус – контактен център“.

По отношение на детето е била предприета мярка за закрила по ЗЗДет със Заповед № ЗД/Д-С-М-013/06.07.2020 г. на директора на АСП, Д „СП“ – Младост за настаняване на детето П. в семейството на неговата братовчедка К. З. С. до произнасяне на съда с решение по чл.28 ЗЗДет и е разпоредено предварително изпълнение на заповедта на основание чл.60 АПК, поради констатирана опасност от увреждане физическото, психическо, нравствено, интелектуално и социално развитие на подрастващия.

С влязло в законна сила на 17.09.2020 г. определение № 5428/20.07.2020 г. по адм.д. № 6858/2020 г. по описа на АССГ, III отделение, 55-ти състав е отменено допуснатото с горепосочената заповед разпореждане за предварителното ѝ изпълнение, поради отсъствието на посочени фактически основания, наложили допускането му.

Видно от протокол от 16.10.2020 г. на АСП на посочената дата е проведена среща между въззивника и детето П., което е отказало да тръгне с майка си, поради страх от мъжете, които я посещават и липсата на доверие към майката.

Въз основа на горепосоченото решение въззивникът се снабдила с изпълнителен лист, по който е образувано изпълнително дело № 20218440401841 по описа на !СИ С.Я.. На заинтересованата страна К. С. е издадено задължително предписание от директора на АСП, Д „СП“ – Младост за предаване на детето П. на неговата майка на 25.01.2022 г. За предаване на детето са проведени срещи на 25.01.2022 г. (видно от изготвения работен протокол на срещата детето не е доведено от К. С., тъй като отказало да дойде), на 27.04.2022 г. (видно от изготвения протокол на административен адрес гр.София, ж.к. **** при многократни позвънявания никой не е отворил), на 10.06.2022 г. (видно от представения по делото протокол детето отказало да тръгне с майка си, казало, че тя го тормози и се притеснява от нея), на 24.09.2022 г. (видно от представения протокол детето отказало да слезе от колата и да отиде при майка си).

С влязло в законна сила на 08.07.2021 г. решение № 843/15.02.2021 г., постановено по адм.д. № 11257/2020 г. по описа на АССГ, II отделение, 52 състав, директорът на АСП, Д

„СП“ – Младост е осъден да възстанови служебното положение, съществувало преди изпълнение на отмененото разпореждане за предварително изпълнение на Заповед № ЗД/Д-С-М-013/06.07.2020 г., с което детето П. е настанено в семейството на К. З. С. като детето бъде върнато на неговата майка В. Д..

С влязло в законна сила на 15.03.2022 г. решение № 501/01.02.2021 г., постановено по адм.д. № 7539/2020 г. по описа на АССГ, II отделение, 39 състав е отменена Заповед № ЗД/Д-С-М-013/06.07.2020 г.

Със заповед за незабавна защита от 01.05.2021 г., издадена по гр.д. № 22907/2021 г. по описа на СРС, ГО, 139 състав въззивникът е задължена да се въздържа от извършване на домашно насилие по отношение на детето П., наложена ѝ е забрана да се приближава на по – малко от сто метра от него, жилището му и местата му за социални контакти и отдиш. С решение № 20224376/20.12.2021 г. молбата за защита от домашно насилие, упражнено спрямо детето от страна на въззивника е отхвърлена. От извършена служебна проверка от въззивния съд се констатира, че решение № 20224376/20.12.2021 г. по гр.д. № 22907/2021 г. по описа на СРС, ГО, 139 състав е потвърдено с окончателно решение № 3053/03.11.2022 г. по в.гр.д. № 5731/2022 г. по описа на СГС, ГО, I въззивен брачен състав.

В изготвения междинен доклад от Център за обществена подкрепа при Фондация „Асоциация Анимус“ са направени изводи, че детето П. има нужда да ползва предоставеното психологическо пространство, да получи емоционална подкрепа и валидизиране на преживяванията, както и да бъде подготвено за предстоящото стартиране на редовни и регламентирани контакти със своята майка.

От писмо вх. № 338300-947/12.02.2021 г. на 08 РУ – СДВР се установява, че в доклад на класния ръководител на детето са изнесени данни за заснемане на 21.01.2021 г. на децата от класа по време на час по физическо възпитание от лице от мъжки пол, придружител на въззивника. В приетия по делото сигнал се съдържа информация, че Д. посещава учебното заведение почти всеки ден, придружена от различни лица. Детето отказвало срещи с нея и понякога се стигало до гоненето и дърпането му с цел да ѝ обърне внимание.

От писмо вх. № 338300-2500/28.04.2021 г. на 08 РУ – СДВР се установява, че на 21.04.2021 г. полицейски инспектор от това управление е изпратен в 83 ОУ „Елин Пелин“ по сигнал на охранителя на учебното заведение за спор между въззивника и детето П. и отказ на Д. и нейната придружителка да напуснат територията на училището.

От проведения пред първоинстанционния съд разпит на свидетеля А.И.П. се установява, че въззивникът проявявала активност при ползване на социална услуга по оценка на родителския капацитет и изготвяне на план за интеграция на детето обратно в семейството ѝ. В процеса на предоставяне на социалната услуга свидетелят забелязал особености в поведението на майката, който считал, че изисквали консултацията ѝ с психиатър, но последното не срещнало разбиране у Д.. Същата нелогично представляла покойната си майка за подкрепяща я среда. Въззивникът поставяла детето в ситуации, изискващи решения, нетипични за възрастта му, поставящи го в конфликт на лоялност и

провокиращи по негативен начин подрастващият. Последното от своя страна водело до отчуждението на П.. Въз основа на наблюденията си свидетелят прави извод за непрекъснатост на връзката между родителя и детето.

От приетото пред въззивния съд удостоверение за съпруг/а и родствени връзки по делото се установява, че майката на въззивника е починала на 16.01.2012 г.

Разпитан пред първоинстанционния съд, Р.Г.Г. свидетелства, че след смъртта на бащата на П. отношенията между детето и въззивникът били нормални. Малолетното посещавало редовно училище, където го водел дядо му. Било добър ученик, ходело на спортни занимания по гимнастика и на уроци по английски. Подрастващият споделил със свидетеля нежеланието си да се вижда с баба си и дядо си, тъй като последният му говорел неща, които не му харесвали, но майката насърчавала срещите с роднините му по бащина линия. След извеждане на детето от семейството на В. Д. отношенията ѝ с дядото не били добри. Свидателя сочи, че придружавал въззивникът при нейни трикратни посещения в училището на детето, но тя не била допусната да се види с него и да му занесе храна от охраната в учебното заведение. За коледните празници не ѝ била осигурена възможност да се види със сина си и да му поднесе подарък, а социалният работник Петров не съдействал за провеждане на срещи между родителя и детето и избягвал контакти с майката.

Въз основа на заключението на приетата от първоинстанционния съд съдебна психологична и психиатрична експертиза се установява, че родителският капацитет на въззивника е ограничен до степен поставяща детето в риск. Между П. и неговата майка съществува емоционална връзка, която се характеризира с високи нива на тревожност и несигурност у детето, а доверието в майката е нарушено, с което се провокирало избягващото му поведение и отказът му от близост. Констатирана е отчужденост от майката, причинена от неподходящото ѝ поведение. При въззивникът е констатирана психична дезорганизация, непоследователност в поведението, отсъствие на съответна емоционалност в реакциите и дълбочина в преживяването, които препятстват предоставянето на добри родителски грижи.

При разпита на вещото лице А.А. същата е посочила, че майката се нуждае от подкрепа за усъвършенстване на родителския капацитет в условията на мониториране.

Пред въззивния съд е изслушано детето П. В. Д., което споделя, че се е срещало с майка си в седмицата преди изслушването, когато тя е дошла в училището му по време на голямото междучасие, придружена от непознато за него лице от мъжки пол, детето се е върнало в сградата на училището, а въззивникът и придружителят ѝ го последвали до пристигане на охраната в учебното заведение. Подрастващият допълва, че майка му почти всеки ден му прави подобни „изненади“. Детето посочва, че при срещите пред училище майка му постоянно му крещи, дърпа го и веднъж му скъсала ръкав на якето в областта на рамото. Детето изразява нежелание да се върне в дома на майката, тъй като тя се държи лошо с него. Чува се с нея два пъти в седмицата по скайп, но не желае да я вижда, тъй като тя настоявала да разбере защо не иска да се върне при нея, но при неговите обяснения за живота, който е водил, по времето когато е пребивавал при нея, тя отговаряла, че детето си

измисля и е психично болно. С така си К. малолетният сочи, че се чувства спокоен, тя го изслушва, съобразява се с това къде иска да бъде, грижи се за него. При нея има собствена стая. Посочва, че така му работела от дома си и постоянно бил с нея. Споделя, че понякога от училище го взимали баба му и дядо му, но основно това правена така му. На тях също казал, че не иска да се вижда с майка си, но никой не го ограничавал да не се среща с нея. Споделя, че преди майка му се опитала да го отвлече.

От изготвения за нуждите на въззивното производство социален доклад на АСП, Д „СП“ – Младост изх. № ПР/Д-С-М/33-002/18.03.2022 г. се установява, че основните грижи за детето се полагат от К. С., която получава подкрепа от близките си. Детето се отглежда в къща с добри хигиенно – битови условия, детето разполага със самостоятелна стая, обзаведена с всичко необходимо за възрастта му. Предоставящата заместваща грижа работи от дома си и има добри доходи. Детето поддържа добри взаимоотношения с роднините си по бащина линия, споделя, че се чувства добре при така си К., няма близки и роднини по майчина линия, които да познава и с които да поддържа връзка. Детето е ученик в пети клас в 83 ОУ „Елин Пелин“, има отличен успех, участва в редица извънкласни дейности и по мнение на директора на учебното заведение К. С. е изключително ангажирана с училищната му успеваемост, но честите посещения на майка и придружаващи я непознати в учебното заведение, при които се е стигало до разпри, предизвиквали страх у детето да излезе в междучасията в двора на училището.

Отразено е в доклада, че майката на детето работи на смени като асистент продавач - касиер, а най – късната ѝ смяна приключва в 23:00 часа. Същата продължава да не отчита желанията и потребностите на детето, поддържа поведение, което го плаши и отблъсква. При посещения в жилището на въззивника са констатирани лоши хигиенно – битови условия, а социалните работници не са били допускани в част от помещенията. Въззивникът многократно била насочвана към ползване на социални услуги за възстановяване на доверителната връзка с детето и реинтеграцията му в семейството ѝ, но последната го отказвала, преустановявала или не спазвала уговорките. При проведените опити за предаване на детето П. на майка подрастващият отказвал, въпреки работата с него.

Направен е извод, че нормализиране на отношенията между майката и детето зависи изключително от промяна в нейното поведение, тъй като контактът с нея предизвиквал високи нива на тревожност при малолетния. Ежедневният натиск, който майката указва на сина си са предпоставка за увреда на психичното му и емоционално състояние.

В изготвения от АСП, Д „СП“ – Младост изх. № ПР/Д-С-М/33-005/16.12.2022 г. е отразено, че детето изпълнява заложените два пъти седмично контакти с майката по телефон или мобилно приложение. Споделя, че в разговорите тя му казвала, че има психично заболяване и постоянно лъже, разговорите с нея го натъжавали, но ги провеждал, тъй като институциите го карали да го прави. Майката депозирала заявление на 29.03.2022 г., че живее на семейни начала с Г.Г. в имота на същия, находящ се на територия, обслужвана от АСП, Д „СП“ – Люлин. При проведен разговор с последният заявил, че е собственик на дружество за детективски услуги и ремонтни дейности. След депозиране на заявлението

въззивникът посочила пред социални работници, че никога не е живяла с това лице, а обитава жилището в столичния квартал „Лозенец“. При посещенията на социалните служители в двата имота Д. не е установена и остава неясно къде живее понастоящем. Майката имала противоречиво поведение и не оказвала съдействие на социалните служби. Декларирала желание за ползване на социални услуги, но прекратявала същите едностранно.

Отразени са в доклада констатации, че в резултат от работа с психолог при Фондация „Анимус“ тревожността при детето е намаляла. Детето поддържало желанието си да живее при мама си К., справяло се отлично в училище и имало изграден приятелски кръг. Детето споделило, че ако бъде върнато ще намери начин да избяга и ще скочи през прозореца. Направени са в доклада изводи, че констатираният за детето риск при връщането му в дома на майката не е отпаднал.

От въззивния съд е прието заявление вх. № СЛ/ДСМ/262-400/29.03.2022 г., в което въззивникът посочва, че съжителства на семейни начала с Г.Г. на адрес гр.София, ж.к. **** и е пожелала провеждане на социално проучване на този адрес и предаване на детето.

В проведеното на 12.12.2022 г. открито съдебно заседание въззивникът лично е посочила, че отразеното в подаденото от нея заявление вх. № СЛ/ДСМ/262-400/29.03.2022 г. не отговаря на истината, трябвало е да живее в имота под наем, но това не се осъществило и обитавала друг апартамент, собственост на нейни роднини, разположен в същия жилищен квартал.

С оглед възраженията на въззивника срещу констатациите в докладите на АСП, Д „СП“ – Младост пред въззивния съд е приет социален доклад от РДСП – София – град. В последният е отразено, че основните грижи за детето се полагат от неговата братовчедка К. С., изразила готовност да продължи да отглежда детето в семейството си и среща подкрепата на роднините си. С. разполагала с необходимите познания и умения, позволяващи ѝ да задоволява адекватно потребностите на малолетния. П. имал изграден дневен режим, съобразен с учебната му ангажираност и извънкласните му занимания. Детето поддържало телефонни контакти с майка си, но след разговорите с нея било тъжно, тъй като тя го кара да се чувства виновен за това, че не се разбират. Детето посещавало социална услуга, предоставяна от Фондация „Асоциация Анимус“ с цел организиране на срещи с майката, но последната не посещавала услугата за подготовка за тези срещи и такива не се реализирали. Базовите потребности на детето били задоволени.

В този доклад е отразено, че пред социалните служители от тази РДСП – София – град детето споделило, че преди извеждането му от дома на майката същата рядко чистела, домът му бил мръсен и пълен с вещи, въззивникът не му помагала с подготовката за училище, рядко готвела, често го оставяла заключен въщи без да има ключ от жилището и възможност да отиде на училище или да си купи храна, а такава понякога нямало. Вечер майката с е прибирала с готова храна или го водела в ресторанти, придружавана била от непознати. Веднъж един от тях го ритнал без причина в областта на задните части пред майката, която не реагирала, по - късно го дръпнала да си вървят. Често в дома им вечер майката прекарвала времето си с непознати за него мъже, с които пиели и пушили, ставал

свидетел и на неприлични сцени. Майка му била отнесена, неадекватна и със странно поведение. Във втори клас бил натрупал 400 неизвинени отсъствия. Понастоящем въззивникът често го посещавала в училище. При едно от тези посещения била придружена от лице от мъжки пол, което го нарекъл „пикльо“ и му казал, че майка му не заслужава такъв син. Водил си бележки за дните и часовете, когато се обажда на майка си по телефон. Припознава дома на братовчедка си К. като свой дом и желае да продължи да живее в него. Детето се чувства огорчено и изпитва трудност да разбере поведението на майка си, изпитва страх и несигурност от възможността да бъде върнато при родителя си.

В същия доклад е посочено, че актуалното местоживее на майката не може да бъде установено, тъй като тя поддържа противоречиви твърдения относно обитаваните от нея жилища. Не е установена в дома на Г.Г.. След подадена информация, че въззивникът живее в дома на леля си е направен опит за посещение на същия, но не е предоставен достъп до него. В телефонен разговор лелята на въззивника е посочила, че В. Д. преспива почти всяка вечер при нея.

Направен е извод, че е в интерес на детето да съхрани връзката с майка си, поради което след отпадане на мерките по издадената заповед за незабавна защита ще бъдат предприети необходимите действия от страна на ДСП за възстановяване на регулярните контакти помежду им с подкрепата на специалист. Провеждане на личните контакти следва да се извърши след подготовка на детето и родителя.

От изискания от въззивния съд социален доклад от АСП, Д „СП“ – Люлин, постъпил на 24.02.2023 г. се установява, че при посещение имота, разположен на административен адрес гр.София, ж.к. „Люлин“, бл.423, вх. Г, ап.70, собственост на лелята по майчина линия на въззивника са установени добри хигиенни и битови условия. За детето е отдЕ. една стая, а другата се обитава от майката и нейната леля. Въззивникът е заявила, че роднините по бащина линия на сина ѝ цЕ.сочено го отчуждават от нея. Отправени са препоръки за съхраняване на връзката между майката и детето чрез по – интензивни контакти.

От приетата пред въззивния съд комплексна съдебна психологическа и психиатрична експертиза (КСППЕ) по делото се установява, че детето П. е с типично за възрастта си психично развитие, изгражда хармонична личност и оформя ясни претенции и очаквания отглеждането му да не се променя. При него се наблюдава изразено в умерена степен отчуждение от майката с давност от около 2 до 3 години с постепенно задълбочаване във времето. Последното може да се обясни с неподходящото поведение на майката спрямо него и важни за него хора, закрепено от отразяващата страховете му среда. Детето възприема поведението на майката като лошо и неподходящо за него, а тя не съумява да отстрани проблемите, което задълбочава процеса на отчуждаване. Липсват данни за промяна на отношението на детето към родителя в периода след настаняването му в семейството на К. С.. То чувства вина спрямо отношението на майка му, която вина се проявява в наказателно и отхвърлящо поведение спрямо нея. Детето не желае да се среща с майка си и да живее с нея. При разговор за нея то става напрегнато и има отхвърлящо поведение, което може да бъде обяснено с усещането за непосредствена опасност да бъде задължен да се върне и да

живее при родителя. За преодоляване на това състояние вещите лица са извели необходимост от контакт на детето с майката в медирана среда или в контактен център с оглед подобряване на комуникацията и взаимоотношенията им.

Експертизата приема, че В. Д. притежава родителски капацитет, ограничен поради особености във функционирането ѝ, свързани с налични дефицити, промени в общото функциониране, емоционално – волево снижение, лабилност, епизодични поведенческа дезадаптация и дезорганизация и особености при протичане на мисловния процес, вероятно произтичащи от боледуване с предимно негативна симптоматика. Тя има неясен приятелски и роднински кръг, който се възприема негативно от детето и роднините му по бащина линия, налице са и данни за negliжиране на детето. Наличните при майката дефицити затрудняват възможностите ѝ да адаптира подходящо поведението си спрямо промените и потребностите на детето и това може да представлява умерен риск за развитието му.

Вещите лица приемат, че между П. и В. Д. е налице емоционална връзка, макар ограничена и значително променена, но детето е изгубило доверие в майка си, във възможностите ѝ да се грижи за него, да общува с него по приемлив начин. Въпреки това то декларира готовност да комуникира с нея, ако настъпи промяна в поведението ѝ. Подрастващият е поставен в конфликт на лоялност, поради страхове да не загуби семейството, в което е настанено. Подрастващият е добре адаптиран в семейството на К. С., която притежава родителски капацитет, а детето възприема я като по – голяма сестра, отношенията им са такива на сиблинги.

КСПНЕ е обективно и компетентно изготвена и се възприема от съда.

При разпита си вещото лице д-р М. е посочила, че понастоящем реинтеграцията на детето в семейство на въззивника би била прибързана. Препоръчано е регламентиране на режим, включващ срещи от по един – два часа два до три пъти седмично в контактен център „Отворени врати“, поради добрия контакт на майката с този център.

При тази установеност на фактите въззивният съд приема, че правилно, основано на събрания по делото доказателствен масив и законосъобразно първоинстанционният съд е уважил молбата на въззиваемата страна АСП, Д „СП“ – Младост за настаняване на детето П. в дома на неговата родна – първа братовчедка по бащина линия К. З. С..

Бащата на детето П. е починал на 25.02.2016 г. След смъртта на бащата детето е отглеждано от неговата майка, където е било жертва на физическо насилие, изразяващо се в нанесени ритници в областта на задните части от приятел на неговата майка в нейно присъствие и ограничаване на възможността на детето да напуска дома си като е оставяно заключено само и без ключове от входната врата. В последната насока детето последователно и непротиворечиво пред редица социални работници, пред вещи лица и при изслушването му в съдебни заседания пресъздава тези свои преживявания. След кончината на бащата детето е било жертва и на психическо насилие в дома на майката, изразяващо се в ограничаване на възможността на детето да посещава учебни занимания. Последното се установява от споделеното от малолетния и данните от директора на училището, в което към този момент се е обучавало детето, залегнали в приетите по делото социални доклади.

Налице е сериозна опасност от увреждане на психическото, нравствено, интелектуално и социално развитие. Последното е изводимо от констатациите в изготвените социални доклади, включително на този от РДСП – София – град, заключението на вещите лица от приетите пред първоинстанционния и въззивния съд експертизи и разпитите на вещите лица в двете съдебни инстанции, сочещи на дефицити, промени в общото функциониране, емоционално – волево снижение, епизодични поведенческа дезадаптация и дезорганизация и особености при протичане на мисловния процес при майката.

Съдът държи сметка за непоследователното поведение на родителя, създадените от нея затруднения при установяване на актуалното ѝ местоживее и изследване на жилищните условия при нея и противоречивите ѝ изявление относно мястото и лицата, с които живее. По изложените съображения правилно първостепенния съд е констатирал наличието на представките по чл.25, ал.1, т.1 и т.4 ЗЗДет.

В случая настаняването следва да е в семейството на братовчедката му К. З. С., с която детето има изградена емоционална връзка, където същото се чувства добре интегрирано и разбирано, където са задоволени неговите потребности. В посочената насока са констатациите на КСППЕ, приетите по делото доклади от ползвани от детето социални услуги и информацията в изготвения от РДСП – София – град доклад. Поради това съдът приема, че това настаняване се явява изцяло в интерес на подрастващия по арг. от чл.59, ал.7 СК.

Изслушваната от въззивния съд експертиза, разпитите на вещите лица и констатациите в горепосочения доклад сочат, че на настоящия етап реинтеграцията на детето в дома на въззивника се явява неподходящо за него. Майката заявява желанието си да отглежда детето в семейна среда, но не се установи наличието на промяна в обстоятелствата довели до настаняването на П. извън семейството ѝ като поведението на родителя продължава да бъде противоречиво, включително с оглед действията ѝ при проведеното по делото открито съдебно заседание на 14.03.2022 г.

Следва да се посочи, че мярката има временен характер и всякога може да се поиска нейното изменение при настъпила промяна на обстоятелствата.

За укрепване на емоционална връзка между детето и майката, изграждане на доверие у него към този родител, преодоляване на страха и отхвърлящо поведение на П. спрямо въззивника следва да се определи режим на лични отношения (арг. от чл.33 ЗЗДет и чл.59, ал.7, изр.3 СК) съгласно изрично отправеното от въззивника искане като не съществува пречка такъв да бъде определен от въззивния съд, доколкото се установява да е в интерес на детето.

С оглед становището на вещите лица, установеният при детето страх от майката и липсата му на доверие към нея и противоречието в поведението на същата следва да се определи стеснен режим на лични отношения на майката с детето, а срещите да се осъществяват в контактен център, за който е установено, че майката се доверява. Последното ще осигури нужната от страна на въззивника регулярност в провеждане на

срещите с малолетния.

При този изход от спора въззивникът няма право на разноски.

Въззивникът е останала задължена за сумата от 276,40 лева, допълнително определен депозит за възнаграждение на вещите лица по допуснатата КСППЕ, за които следва да бъде осъдена на основание чл.77 ГПК.

Така мотивиран, Софийски градски съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20147709/28.06.2021 г. по гр. дело № 35538/2020 г. по описа на Софийския районен съд, III ГО, 80-ти състав.

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични отношения на майката В. П. Д., ЕГН *****, с детето П. В. Д., ЕГН *****, както следва: майката има право да вижда детето всяка четна седмица от годината в събота за времето от 10:00 часа до 12:00 часа на територията на „Детски контактен център“ към Фондация „Отворени врати“ с адрес гр.София, кв. „Хиподрума“, ул. **** като задължава К. З. С., ЕГН *****, да осигури присъствието на детето.

ОСЪЖДА, на основание чл.77 ГПК, В. П. Д., ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийски градски съд сумата от 276,40 лева, определен депозит за възнаграждение на вещи лица, за която е останала задължена.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване (арг. чл.28, ал.6 ЗЗДет).

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____